

A TENGERPART

Társadalmi, közgazdasági és tengerészeti napilap.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Riva Szápáry, Adria-palota.

Telefon 224. szám.

Előfizetési ár:

Égész évre . . . 24 kor. Negyedévre . . . 6 kor.
Félévre . . . 12 kor. Egy hónapra . . . 2 kor.
Egyes szám ára 6 fillér.

HIRDETÉSEKET

a kiadóhivatal mérsékelt áron számít.

Hivatalos hirdetések 6 hasábos petit sorja 30 fillér.

LEGUJABB.

— Táviratok és telefon-hírek. —

A felirati vita.

A képviselőházban.

Budapest, jul. 3. A képviselőház mai ülését *Justh* Gyula elnök délelőtt tíz órakor nyitotta meg.

Az elnök bemutatja az új képviselők mandátumait és bejelenti, hogy több képviselő mandátuma ellen petíciót nyújtottak be.

Ezután felolvassák a vármegyék kérvényeit a Fejérváry-kormány vád alá helyezése iránt.

Zakariás Lajos azt indítványozza, hogy a képviselőház vegye tárgyalás alá a kérvényeket.

Olay Lajos kéri, hogy a tárgyalást még ma kezdjék meg.

A képviselőház átteszi a kérvényeket az igazságügyi bizottsághoz.

Bánffy Dezső báró jelentést tesz a képviselői mentelmi jog megsértéséről a tavalyi december 13-iki események miatt történt rendőri beavatkozás által.

Következik a napirend.

A bírának és ügyészeknek az igazságügyi minisztériumba való beosztásáról szóló törvényjavaslatot a Ház *Haviár* Dániel előadó megokolása után vita nélkül elfogadja.

Ezután a felirati javaslat tárgyalása kerül sorra.

Ballagi Aladár előadó elfogadásra ajánlja a javaslatot. Beszédében kiterjeszkedik a politikai helyzetre és kifejti, hogy a függetlenségi párt óhajtotta volna a saját programját vinni a feliratba, de a koalíció programját respektálni kellett. A feliratot munkaprogramnak kell tekinteni. Kívánatos, hogy a közjogi harczokat abbahagyjuk és az alkotás terére lépünk.

Polit Mihály, a nemzetiségi képviselők vezére kijelenti, hogy a nemzetiségek azért vesznek részt a felirati vitában, hogy ellenzéki szerepüket betöltsék. Ilyen parlament, mint ez a mostani, az egész világon nincs. Csupa mamelukból áll az egész képviselőház. Pedig az új korszak épenséggel nem olyan rózsás, mint aminőknek némelyek látják. Külföldi példákra hivatkozva, azt igyekszik bizonyítani, hogy a nemzetiségi párt nem áll ellentétben az állameszmével. Felpanaszolja a nemzetiségek állítólagos sérelmeit és eközben belevonja beszédébe *Bánffy* Dezső báró személyét is. Végül a nemzetiségi párt nevében külön felirati javaslatot nyújt be.

Polit beszéde után az elnök tíz perc szünetet rendel el.

A szünet után *Bánffy* Dezső báró személyes kérdésben válaszol *Polit* vádjaira.

Utána *Mérey* Lajos szólal fel a függetlenségi párt nevében. Kifejti a párt állástoglalását és kijelenti, hogy a függetlenségi párt elfogadja a feliratot, mert a politikai tisztesség követeli, hogy a pártközi paktumot tiszteletben tartsák.

Erre az elnök a Ház engedelmével félbeszakítja a vitát és megállapítja a holnapi napirendet, melynek keretében folytatni fogják a felirati javaslat tárgyalását.

Olay Lajos kéri, hogy a közvélemény megnyugtató végett a Fejérváry-kormány vád alá helyezésére vonatkozó kérvényeket már a szombati ülésben tárgyalja a képviselőház.

Az elnök: Erre nézve pénteken tesék indítványt tenni. (Helyeslés).

Végül *Polonyi* Géza igazságügyi miniszter adott megnyugtató választ *Kovács* Pál képviselőnek némely vidéki kereskedelmi utazó visszaélései tárgyában tett minapi interpellációjára.

A miniszter válaszát mind az interpelláló, mind a Ház tudomásul vette.

Ezzel az ülés véget ért.

A főrendiházban.

A főrendiház ma délután ülést tartott, amelyen a főrendek feliratát vették tárgyalás alá.

Dasseuffy Aurél gróf elnök az elnöki jelentések során bejelentette, hogy Bubic

„A TENGERPART” TÁRGZÁJA.

A végzetes frakk.

Irta: *Leonard Merrick*.

Lisette egész héten nem találkozott a költővel és minthogy ugyis szándékában állott, hogy a költővel szakítson, tehát minden rendben lett volna — ha közbe nem jön a «Voix Parisienne» című lap kiadója. A sors különös szeszélye azonban azt akarta, hogy ez a kiadó meghívja ebédre *Tricotin* költő urat — és ez két nappal történt Lisette lakodalma előtt. És mi lett a következménye? *Tricotin* urnak természetesen most sürgősen kellett frakköltözöt és ép oly természetes az is, hogy ezt *Touquet*től kellett kölcsön kérnie.

Itt van egy frakk — szólott *Touquet* — melyet az imént vásároltam. Láthatja, hogy milyen kitűnő szabása van, — ez a legutolsó divat szerint készült. Önnek, uram, elárulom, hogy ez a ruha gróf *Chateau-Leroy* komornyikja révén került a birtokomba.

— Istenkém — szólott *Tricotin* — had próbálom fel.

Annyira meg volt elégedve, hogy az ár hallatára alig rezzent össze.

Amikor hat óra után kilépett a lakásából, mindenki megbámulta az utcán: az ing *Pitou* tulajdona volt, a lakkcipőt *Flamant* kölcsönözte neki, a fehér nyakkendője *Goujaud*tól származott, — úgy kiöltözködött, mint egy valódi gróf. Csak még egy hiányzott neki: a gomblyukában nem volt virág. De Lisette, amint említte előtte, a lakodalma előestéjéig

megmarad az állásában, mi sem természetesebb tehát, minthogy hozzá kell sietnie.

Lisette elsápadt, amikor megpillantotta.

— Maga eljött? — ijedezett a leány.

A költőt is nagyon meghatotta ez a találkozás és ahelyett, hogy egy kis csokrot kért volna, így kiáltott fel:

— Lisette! Tehát még nem feledkezett meg rólam egészen!

— Csak nem tételezi fel rólam, hogy néhány nap alatt elfelejttem magát, felelte Lisette. A meghívásáról sem feledkeztem meg, de *Alphonse* hallani sem akar erről.

— Talán jobb így — mondta a költő, — hogyan is tudnék én enni abban az órában?

— Ma nem látszik vigasztalhatatlannak, *Gustave* — jegyezte meg Lisette — és, és istenem, milyen finom maga!

— Előkelő társaságba kell elmennem, ahol végtelenül fogok unatkozni, — felelte sóhajtva a költő — csak magával együtt voltam igazán boldog, Lisette; milyen szépek voltak azok az omnibusz-utazások a nyári éjszakákon, hogyan ízlett az egyszerű étel is, amit mosolyával édesített!

— Ah, *Gustave* — sóhajtott a leány — várjon csak, virágot tűzök a gomblyukába.

— Életem végéig meg fogom őrizni, — esküdözött *Tricotin*. De tovább már nem maradhatok, még messzi utat kell megtennem, — de hát nem vacsorázhatnánk ma este együtt? Utoljára, mielőtt végleg elbucszunk egymástól? Még van két frankom és ötven centimem.

Tehát megegyeztek abban, hogy tizenegy

órákor a *Sontay*-utca sarkán találkoznak és egyik közeli helyiségben megvacsoráznak, ahol nem ismerik őket. Már ez is nagy vigyázatlanság volt a fiatal leány részéről, aki két nappal később férjhez fog menni, de Lisette elkövetett még nagyobb ostobaságot is: amikor vacsora után a holdfényes éjszakán sétáltak, kebléből elővett egy rozszaszínű borítékot, amely hajából néhány fürtöt tartalmazott és a bucsuzáskor átnyújtotta a költőnek.

A költő meghatottságában könyezett, néhány verset rögtönzött az ég kegyes urához és a becses ajándékot szeretettel vágta zsebre. A következő reggel heves fejfájással ébredt fel és a hajfürtökről teljesen megfeledkezett.

Touquet rendszerint a visszaküldött ruhák zsebeit átvizsgálta, — neha ráakadt egy árván maradt soura és így tett most is, amikor *Tricotin* visszahozta a kikölcsönzött frakot. Kivette belőle a hajfürtöket tartalmazó rozszaszínű borítékot, melyen a következő írás volt: «Gusztávnak — Lisette. Isten veled!»

Touquet nagyon meglepődött, bensejében nagy lelki küzdelem dult. Az egyik pillanatban nagylelkű volt és elhatározta, hogy a bűnjelet visszajuttatja Lisettehez, de azután arra az ocsmány gondolatra jutott, hogy megmutatja *Pomponnet*nek és ekkor közte és Lisette között szakadás áll be.

Jól tudta, hogy akkor az esküvő nem történik meg a következő napon, ha a czukrasz meggyőződik menyasszonyának hűtlenségéről; csak oda kell mennie és meg kell mondania: «Uram, a kötelességem azt parancsolja, hogy...» Mi sem könnyebb, mint ez!

Zsigmond kassai püspököt gondnokság alá helyezték.

A napirendre térve, *Vigyázó* Ferenc gróf felolvassa a főrendek feliratát.

Majláth József gróf szerint a főrendháznak a választójog kérdésében határozott és precíz állást kell foglalnia. Ő, megvallva az igazat, bizonyos cenzus hive. A vám- és kereskedelmi kérdésekben az a véleménye, hogy a gazdáknak nagy szükségük van a vámközösségre, épp ezért a kormány iránt bizalmatlansággal viseltetik. A felirati javaslatot elfogadja.

Wekerle Sándor miniszterelnök röviden reflektált *Majláth* gróf szavaira, mire a főrendház a felirati javaslatot elfogadta.

A kiegyezési tárgyalások.

Budapest, július 3. *Wekerle* Sándor miniszterelnök ma délután Bécsbe utazott, hogy folytassa az osztrák kormányval a kiegyezési tárgyalásokat.

Agyonlőtt béktő.

Budapest, jul. 3. *Dúshgyi* Gyula dr. budapesti ügyvédnél ma este megjelent *Mahr* János volt bankszolga, aki *Lánczy* Leóval szemben évekkal ezelőtt elvesztett kártérítési ügyét akarta az ügyvédnek átadni. *Dúshgyi* azonban nem vállalta el az ügyet. Szóváltás keletkezett, mire kijött az ügyvéd irodájából *Cserépes* Gyula anyakönyvi hivatalnok, *Dúshgyi* barátja. Csitítani igyekezett *Mahrt*, de ez hirtelen revolvert rántott és *Cserépest* szívenlőtte. A szerencsétlen ember nyomban meghalt. A gyilkos elmenekült.

Megszűnt sztrájk.

Budapest, jul. 3. A gázgyári munkások és lámpagyújtogatók megszűntették a sztrájkot. Az igazgatóság abbéli

De Lisette sohasem bocsátaná meg neki ezt az ocsmányságot, hanem megutálná, meggyülné őt!

— Ah, Lisette! Lisette! — sóhajtozott a szerencsétlen és egyre töprengt: hogyan juttatja el azt az áruló borítékot a cukrászhoz, anélkül, hogy a közvetítéséről tudomást szerezzenek.

Mialatt ezen töprengt, belépett Pomponnet, hogy az esküvőjére kikölesönözze a frakkot.

Touquet elhatalányult, de nyugalmat erőszakolt magára és így szólt:

— Itt van egy frakk, melyet az imént vásároltam. Láthatja, milyen kitérő szabása van, — ez az utolsó divat szerint készült. Önnek uram, elárulom, hogy ez a ruha gróf Chateau-Leroy komornyikja révén került a birtokomba.

És anélkül, hogy a vőlegény észrevette volna, a rózsaszínű borítékot belecsuszította a frakk-nadrág zsebbe; ismerte Pomponnet szokásait és tudta, hogy ott előbb fogja megtalálni, mint a frakkzsebben.

— Istenkém, — szólott a cukrász — engedje felpróbálni.

— Kissé szűk, — mondta később, — de mi tagadás, nagyon elegáns.

— Még senki sem viselte, kivéve *Gustave Tricotin* urat, aki tegnap estére kölcson vette, — folytatta Touquet rekedt hangon és zavart pillantással. Olyan, mintha új volna. Ön régi vevőm már, Pomponnet ur, mondok önnek valamit: viselje ma legalább egy óráig, — ha azután is szűknek találja, akkor kissé kieresztjük és a mai napot természetesen nem fogom felszámítani.

Ez a nagylelkűség nem tévesztette el hatását, — Touquet ördögös terve sikerült. De

követelésüket, hogy három keresztényszocialista munkafelügyelőt elbocsásson, annyiban teljesítette, hogy az illetőket áthelyezte. A lámpagyújtogatók még ma este, a munkások pedig holnap kezdik meg a munkát.

VÁROSI ÜGYEK.

A városi állandó bizottság ülése.

A városi állandó bizottság ma délután 5 órakor *Vio* Ferenc dr. polgármester elnökle alatt ülést tartott. Jelen volt tizenkét tag, két ülnök és az építészeti osztály két mérnöke.

Nem lévén az elnöknek semmi közölnivalója, rögtön napirendre térnek.

A színház biztosítása.

Dardi ülnök felolvassa a biztosító társág ajánlatát, amelyben felhívja a városi hatóságot, hogy a városi színház biztosítását további öt évre fenntartsa. Ezzel szemben az előadó kifejti, hogy a színház el lévén látva tökéletesen védelmi eszközökkel tűzvész eseteire olyannyira, hogy minden nagyobb, tűzvészből eredő kár szinte ki van zárva, a biztosító társaság jutányosabb ajánlatot tehetne, mint az eddigiek voltak, mivel pedig erre nem hajlandó, az előadó indítványozza, hogy pályázat hirdetessék az összes biztosító társaságok részére a városi színház biztosítása ügyében.

A bizottság egyhangulag hozzájárul az előadó indítványához.

Utcák rendezése.

Majd a *Via Calvario* javítására vonatkozó javaslat kerül napirendre. Ez ügyben a bizottság úgy határoz, hogy a javítás halasztassék el a következő évekre, addig pedig a fentnevezett utcán a kocsik járása eltiltassék és csak esetleg legyen megengedve olykor kocsiknak az átmenetel.

Ezután a napirend harmadik pontja kerül tárgyalásra, mely egy, a *Corsia Deakot* a *Via Germaniával* összekötő utca kiépítésére vonatkozik. Ez utca az állomással szemben kezdődnek és 650 méterrel megrövidítene az állomástól a *Via Germania* megfelelő pontjához való juthatást. *Bescorra* mernök kellő felvilágosítást nyújt az ügyben. A bizottság elhatározza, hogy az építészeti osztállyal kidol-

rettenetes nagy volt Touquet izgatottsága; alig zárult be az ajtó a cukrász mögött, testében remegve lerogyott a székre.

Amikor Pomponnet este bezárta a boltját, felpróbálta a frakkot és annyira tetszett magának benne, hogy elhatározta: a boulevardon mutogatni fogja magát és felkeresi menyasszonyát; ezüstpénzt tett a mellényzsebébe, kifényesítette a czilinderét és vidáman indult el.

— Istenem! Milyen finom vagy, kedves *Alphonse*! — kiáltott fel Lisette, amikor meglátta. Természetesen neki sejtelve sem volt arról, hogy ugyanazon frakk van most ő rajta, amelyet tegnap *Tricotinon* látott.

A leány csodálkozása tetszett Pomponnetnek és megcizírogatta az arcát.

— Alig tudom bevárni a holnapi napot, drágám — szólott Pomponnet — és hirtelen oly heves vágyódás fogott el utánnad, hogy hozzád kellett sietnem; közben teljesen megfeledkeztem arról, hogy rajtam van a frakk. De készülj el gyorsan angyalom, mert egy órára kísétalunk; mialatt te felöltözködöl, addig én lent elszívok egy szivart.

Gyönyörű est volt és az utcán nyüzsgött az emberáradat. Amikor Pomponnet Lisettel a boulevardon sétált, észrevette, hogy elegáns megjelenése milyen feltűnést keltett és büszke öntudattal sétált tovább. A kávéházban olyan mozdulattal osztogatta parancsait a pincéreknek, mintha köztársasági elnök volna.

— Istenem, — jegyezte meg — itt aztán kellemes, finom, mi?

És kényelmesen kinyújtotta lábait és kezeit a nadrágzsebbe tette.

— Mi ez? — mormogta hirtelen, — mit találtam itt? . . . Milyen mulatságos . . . fogadni mernék, hogy ez levél.

goztatja a tervet, egyúttal felhívja a polgármestert, hogy lépjen érintkezésbe a felekkel, kiktoi a közbeeső földterület az előadó javaslata szerint m²-enként 19 koronáért szerezhető meg. Általánosságban pedig a bizottság elfogadja az előadó javaslatát az ut kiépítésére vonatkozólag.

Erre a *Via della Salute* meghosszabbítására vonatkozó indítvány kerül tárgyalásra. Először felolvassák *Cosala* és *Drenova* lakosságának erre vonatkozó kérelmét. Majd az előadó a meghosszabbítás részleteire terjeszkedik ki. Kijelenti, hogy az építészeti osztály általánoságban elfogadja a fentnevezett utca meghosszabbításának tervét, azonban, mivel az illető földterületek birtokosai hallatlan árakat követelnek, egyúttal felhívja a városi hatóságot, hogy újabb érintkezésbe lépjen a birtokosokkal az ár leszállítása iránt. Az előadó szerint a pénzügyi bizottság csak az esetben hajlandó az utca kiépítéséhez beleegyezést adni, ha az illető birtokosok igényeiket alábbszállítják és ennek értelmében a referens indítványára a bizottság akként határoz, hogy elfogadja a kiépítendő utca tervezetét, de csak az esetben, ha az illető birtokosok elfogadják fölhasználható földterületeikért az építészeti osztály által kínált árat.

Majd *Bellen* szólal föl, azt mondván, hogy legközelebb a városi képviselőtestület ülésén indítványozni fogja, miszerint a kormányzó kéressék meg, hogy a minisztériumnál sürgesse meg a város szabályozási tervzetének jóváhagyását. Egyúttal kijelenti, hogy hozzájárul a *Via della Salute* meghosszabbításához, ha a birtokosok alábbszállítják igényeiket, mely esetben, mint az építészeti osztály jelentéséből kitűnik, a kiépítés nem 400.000 koronába, hanem 240.000 koronába fog kerülni.

Erre a *Via Belvedere superiore* egy részének szabályozása kerül tárgyalásra; a bizottság elfogadja a pénzügyi bizottság indítványát több földterület megvásárlására nézve, szabályozás céljából.

A központi villamos telep.

Végül a központi villamos telep felállítására vonatkozó javaslat elkészítésével megbízott különbizottság, valamint két szakértő jelentése kerül napirendre. Ez ügyben a bizottság határozata az, hogy a központi villamos telepre vonatkozó javaslatot támogatja és jóváhagyás végett a városi tanács elé terjeszti. A központi felépítésére előirányzott összeg három millió korona.

Előrehajlott és hirtelen felpattant a székéről, ez által nagy feltűnést keltve.

— O, te hülsen! kiáltotta. Te hamis személy! Ez a te neved, ez a te írásod és . . . a te hajad! Ne tagadd, tekints ráam . . . a hajadból való! Te orozatlan teremtés, tegnap *Tricotin*nal voltál együtt . . . megcsaltál engem!

Lisette, aki előbb Pomponnettel együtt ugrott fel, most félig ájtultan rogyott le a székre.

Végre alig hallhatóan rebogte:

— Menjünk innen, fizess gyorsan!

— Nem fizetek! — menydörögte Pomponnet. — Fizess magadnak, hűtelen nő, én leszámoltam veled!

Es mint valami örült, úgy rohant el, mielőtt még a pincérek megakadályozhatták volna.

Különben is jól ismerték őt a kövánházban és Lisette nem okoztak nehézséget, de a fiatal leány kellemetlen helyzetben volt.

A következő napon természetesen elmaradt az esküvője és mindenki tudta az okát; most tehát jóformán az anyakönyvi hivatal küszöbén maradt ülve a kaczer leány, aki imádott tucatszámra tette nevétségessé. Másnap kárpótlásul csattanós pofont adott *Tricotin*nak, — de a szégyene oly nagy volt, hogy csak egy módon lehetett helyrehozni, ha nyomban férjhez megy.

Miután hirtelenében jobb nem jutott eszébe, mint Touquet, így hát ő részesült abban a kiváló szerencsében, hogy végül feleségül vehette Lisette, akit titokban régen szeretett. Később megtudta Lisette, hogy milyen eszközökkel hódította őt meg Touquet, de nem volt oka megbánni. És a rózsaszínű borítékot eltették örök emlékül.

Mészáros és hentes üzlet.

Baccarcich Károly

Fiume.

Piazza delle Erbe 4. sz. városi torony alatt.

Tisztelettel tudatom igen tisztelt vevőimmel és a n. é. közönséggel, hogy a minden kényelemmel berendezett és a modern követelményeknek minden tekintetben megfelelő

mészáros és hentes üzletemet

a városi torony alatt lévő, Piazza delle Erbe 4. számú saját házamba tettem át.

A mészárszékhez berendezett hentes-műhelyben mindennemű **hentes árut a legjobb minőségben** készítek. Üzletemben kapható nyers és főtt sonka, továbbá mindenféle hurkanemű, úgy nagyban mint kicsinyben és mindig friss állapotban.

Friss disznóhús mindennap kapható.

„Bellevue“

vendéglő, kávéház és penzió
Cirquenicában

Közvetlenül a tenger mellett, szép teraszsal s remek kilátással.
Elsőrendű magyar konyha.

Tiszta zamatos borok.

Kőbányai polgári sör.

Szépen berendezett

szobák.

Teljes penzió igen olcsó árakon.

A Cirquenicá. a érkező magyarok különös figyelmébe

Értesítés.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy műhelyemben

Ökőrfoncsorozó

(javító) osztályt rendeztem be, a hol **fol-tos, homályos, a nedvességtől elrom-lott tükrök** teljesen újjá ezüstöztetnek.

Kérem a n. é. közönséget, hogy ezt az új vállalatomat támogassa s munká-saimat lehetőleg foglalkoztassa, hogy ez a Fiumében még új ipar felvirágozzék.

Kiváló tisztelettel

JAQUES WEISS veje

Weiss Salamon

FIUME

Piazza Elisabetta.

**Első fumei magyar
szobafestő és fénymázoló.**

Vállal minden e szakmába vágó munkát a legjutányosabb árak mellett Szigoru pontosság és kiváló szakértelem

A n. é. közönség b. pártfogását kéri

Altberger Ignác

Corsia Deák 31. sz., IV. em

Szabott árak.

V. E. & A. de ROSSI

Piazza delle Erbe 7. (Óváros.)

Többször kitüntetett czipőraktára.

Saját készítésű legkitünőbb

férfi-, női-, és gyermek czipők

minden árban.

Mérték szerinti megrendelések kőfogástalanul eszközöltenek.

Szabott árak.

BUDAPESTEN

AZ EGYETLEN

FÜGGETLEN

ELLENZÉKI

NAGY NAPILAP:

„AZ UJSÁG“

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre . 28.— kor.

Félévre . . . 14.— „

Negyedévre . 7.— „

Egy hónapra 2.40 „

Gyönyörű albumajándék karácsonyra AZ UJSÁG minden előfizetőjének kivétel nélkül!

Megrendelési cím: „Az Ujság“ kiadóhivatala, Budapest, VII., Kerepesi-út 54. sz.

Könyvnyomdai
műintézet

Tipografia
artistica

„UNIO“

„Adria“ palota, FIUME palazzo „Adria“.

TELEFON 224.

SZÁLLIT

minden a nyomdászatba vágó munkát gyorsan, szakismerettel és a legolcsóbban.

ESEGUIsce

pro = tamente con conoscenza del ramo ed al Più buon mercato ogni lavoro tipografico.